

Publicerad 2006-05-22 10:33 av Morning Glory

Men jag har bara inte sovit

Skrik mig i örat

Egentligen skriker vi alla,
jublar och döper det till
magi

Vi ser tragiken i det stora
och gråter utan att kladda
Det är bara ett försök
till den ultimata upplevelsen

Men berätta inte
om orden jag viskat i ditt öra varje helg
De skjuter upp som skott på våren,
snklagelser och statistik
Så snälla
låt ingen få höra
mina snyftningar när du sårar mig

Mina fingrar
är dina fingrars största beundrare
Om du bara visste
och förstod
hur det värker i mina händer
när jag långsamt förflyttar dem
för att skapa
magi

Känn mig,
lär dig det
Allt är bara ett rop
ett tjut
ett skratt
Jag kan le
jag kan
jag vet det väldigt väl
Man vad vet du?
Du med din taktdövhet och stora ord
Vad vet du?
Jag har aldrig varit ute
jag bor kvar i mitt eget palats

i min egen kub
men jag knullar inte runt på
Katedralskolan

För jag har inte kommit ut,
jag vill ut
ut och slåss
med det stora dunklet
som drabbar oss
och lämnar oss med total
förödelse
Snart är det för sent
för drömmarna
Snart kan du bara låta dig
omtumlas av de små skriken,
de hysteriska tonerna
Men det är för sent
Vad förstår du inte?

Livet är över nu.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Morning Glory med Poeter.se id #6248 innehar upphovsrätten